

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 49

OLOT, 25 DE MAIG DEL 1935

PREU 15 cèntims.

Hores d'importància per Catalunya

per A. D.

El proper dilluns dia 27, començarà davant el Tribunal de Garanties la vista de la causa contra el Govern popular de la Generalitat.

Per Catalunya seran hores de vibració i frissança, que ressonaran en tot l'àmbit de la República.

Hi ha tot un poble dempeus que espera, amb angoixa, que s'imposi per comprensió la raó d'una protesta seva.

No en va ha passat el temps, que tot ho clarifica. Els que per temperament són generosos i aspiren a una millor harmonia de les coses i que, per qüestions de tàctica o de desengany, es desinteressaren de les coses de la República, s'hauran donat compte de com en moments que no siguin de plenitud fan molt de mal els personalismes.

Si separem en dues les polítiques en pugna, la dels que pretenien construir un poble nou i la dels que, vençuts, tractaven d'imposar-se amb els mateixos procediments que havien emprat sempre, veurem, com els primers, actuaven a la llum del dia i d'una manera generosa i honesta; ningú, honradament, podrà imputar-los cap vici de cobdícia, de prevaricació i de desatenció; i que els altres no han pogut justificar-se, encara, de la sensació que els feu la comissió de responsabilitats de les Corts Constituents, i per tant, mereixien els primers una millor atenció en l'alta esfera que decideix les coses i una major col·laboració de nuclis ciutadans, que no podríem pas creure que no senten com nosaltres el noble agulló d'una vida digna.

Es per això que el poble espera que es reconegui la raó de la seva protesta, i si la seva espera és d'angoixa és perquè té la temença que l'alt Tribunal de la República, no assistirà a la vista amb la sola i sana intenció de jutjar les coses, sinó que, partint del principi sustentat per algun dels seus membres de que constitueixen un tribunal polític, consideracions de conveniència aportades pel Govern Central, i atenent a influències que per ells són el seu motiu de vida, hi pesaran molt.

Però cal que es tingui en compte una cosa; en definitiva, qui jutja els homes i els tribunals, és el poble.

Uns homes poden, per imperi d'unes lleis, ésser penats amb tot i que un exàmen subjectiu del que se'ls imputa els donaria la raó. Els vertaders tribunals, acostumen fer aquest exàmen i no voldríem res més que tenir l'esperança de creure que succeirà així aquesta vegada, però existeixen raons imperioses i recents, tals com la discussió de la immunitat parlamentària dels diputats catalans i la Llei de contractes de conreu, que no ens permeten ésser gens optimistes.

Sembla talment com si els de més enllà de l'Ebre que amb menyspreu o amb ira, ens titllen a nosaltres de separatistes, sentin una prevenció als de més ençà.

Sigui el que es vulgui el resultat de la vista, s'escriuran a la història unes pàgines glorioses; els homes que hi seran jutjats, tindran la seva confirmació d'herois.

D'aquí endavant seran bandera que el poble brandarà com a exemple.

D'exemples de conseqüència, de rectitud i de sacrifici, la història en consigna pocs; a Espanya, principalment, estem acostumats a veure com els que galvanitzen el poble i que n'ostenten alguna vegada la seva representació en els moments de perill deserten i es desenten de tot el que havien dit; tothom té a la memòria el que va succeir l'any nou. I per altra part hem vist també com, en moments que tot l'afany popular era encaminat a fer sentir la seva veu d'una manera eficaç, per conveniències personals i de partit, hi havia qui traïa aquell afany i passava la maroma acceptant carteres de ministre.

Es per això que la serenitat i el sentit de responsabilitat que a tota hora ha tingut el Govern popular de Catalunya, és estimat pel poble com a ensenya, i estem segurs que la seva actitud, serà l'escoll més important que haurà de salvar, si pot, l'actual conjunció governamental.

La veritat pot ésser també relativa, però és absoluta quan el principi, el gest i l'expressió es confonen amb dignitat.

Falten pocs dies per a la vista de la causa. El pròxim dilluns començaran les sessions. Enmig de l'atenció expectant de l'opinió pública, set homes entraran a la sala del Tribunal que haurà de jutjar els seus actes. Els mòbils que els impulsaren són clars. No pot haver-hi mistificació ni equívoc. Parlen per als acusats vides senceres de clara i rotunda executòria. Aquí són les cèdules de cadascú. Aquí són les vides i les conductes. Sobretot la del President Companys, aquest home que digué, en una hora que dir això podia costar a preus definitius:

— No s'acusi ningú. Aquí hi ha un responsable de tot. Sóc jo.

(De «La Humanitat»).

Pensaments de l'il·lustre republicà, Nicolau Salmeron

Els antics donaren a la virtut nom de forces.

En aquest sentit s'ha d'inspirar l'educació, abolint les inertes passives virtuts de l'ideal cristià, per a afirmar la sana, robusta i lliure energia de l'ànima.

S'ha de substituir la fe en la gràcia divina per la confiança en el treball humà.

L'Estat no pot abandonar l'imperi de les ànimes a qui pot envilir-les.

Aquest número ha passat per la prèvia censura